

Vsled tega morajo posestniki klati celo molzne krave, ker jih ne bodo mogli prekrmiti.

V Rusiji zato primanjkuje živil, ker kmetie ne marajo tlačaniti in pridelujejo le toliko, kolikor sami potrebujejo. Vsled tega je strašna jeza na kmete. — Večjim kmetom so boljševiki dali ime »kulaki«. In sam Stalin se je izrazil, da bodo boljševiki kmete zanaprej smatrali za »buržuje«. Proti večjim kmetom so organizirali manjše kmete v takozvane poljedelske komune ali skupna posestva. Ta skupna posestva dobijo od države različne stroje, semensko zrno, ker na teh posestvih upajo boljševiki pridelati dovolj zrna za mesta in za prodajo izven države. Tudi na večje kmete pritiskajo z vso silo, da bi oddali zemljo takim poljedelskim komunom. Kmetje se pa večinoma strahovito branijo in nočejo odstopiti svoje zemlje, ker vedo, da bi bili potem od boljševikov tako odvisni kot industrijski delavci od boljševiške tovarne. Zato je strašen boj med kmeti in boljševiško oblastjo. Boljševiška oblast s silo jemlje zemljo kmetom, ki se branijo, jih zapira, mori in preseljuje cele družine v druge kraje. Kmetje pa požigajo poljedelske komune z inventarjem vred, morijo boljševiške vaške načelnike in njihove komisije. Povsod nič drugega kot samo preganjanje, razdejanje in uničevanje! Pač ubogi ruski kmečki narod pod jarmom boljševiških trinogov! — Kakšen bo konec tega boja?

V severni Rusiji sekajo in pripravljajo les za državne namene. Boljševiki silno priganjajo prebivalce k delu. Tako strogost vlada, da v vaseh ostajajo le starčki in otroci. Boljševiki so zato najeli mestno sodrigo, mestne potepuhe in vlačugarje. Gorje ruskemu kmetu, če bodo taki ljudje njegovi nadzorniki! — Padli bodo nazaj na stopnjo brezpravnih sužnjev.

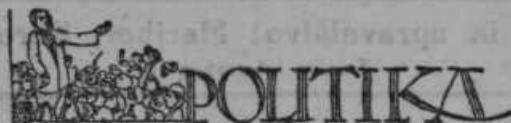
Obenem pa sovjetska vlada zatira vero z vso silo, podira in zapira cerkve, mošeje in sinagoge ter sežiga svete podobe in ikone. V zadnjih treh mesecih je zaprla 980 cerkev ter okrog 200 mošej in sinagog. Zato marsikje duhovniki obhajajo službo božjo ponoči v zasebnih stanovanjih. Pariški pravoslavni metropolit Evlogij pravi v svoji božični poslanici, da so boljševiki v nekem kraju zažgali 4000 svetih podob. In v Voronežu so na Svečnico zažgali 3000 svetih podob in ikon, katere so pobrali iz samostanov in cerkva. Škofe in duhovnike pa mučijo, morijo in zapirajo. So popolnoma brezpravni, ker list »Voroždenie« v Parizu poroča, da po navodilih boljševikov lekarne ne dajejo več zdravil osebam duhovskega poklica in pismonoše jim ne dostavljajo pisem.

Boljševiki pa ne divjajo samo zoper ljudstvo v Rusiji, tudi v inozemstvu hočejo sebi nevarne ljudi odstraniti. V Parizu je stanoval general A. P. Kutepov, predsednik ruske obče-vojne zveze. Sam veliki knez Nikolaj Nikolajevič ga je poklical na to mesto, ker je zelo zmožen mož. Lansko pomlad je inšpiciral v Jugoslaviji. Dne 27. marca je bil na Vurbergu. In takrat smo imeli

čast pozdraviti tega odličnega gospoda. Letos, dne 26. januarja ob pol 11. uri je hotel iti general Kutepov k službi božji po rajnem generalu Kaulbarsu. Blizu njegovega stanovanja ga je čakal lep, rdeč avtomobil. Ko je šel general mimo, sta ga dve močni osebi s silo potisnili v avtomobil in šofer je vse odpeljal neznan kam. Bili so to sovjetski agenti,

ki so najbrže po naročilu iz Moskve ujeli tega odličnega moža ter so ga zapeljali na skriven kraj, kjer so ga umorili. Gotovega pa še nič ne vemo, kaj se je z njim zgodilo.

Tak je položaj v Rusiji. Nam ne preostane nič drugega kot vsak dan moliti po naročilu svetega Očeta: Odrešenik sveta, reši Rusijo!

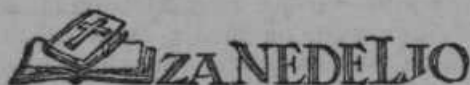
V DRUGIH DRŽAVAH.

Italjanske oblasti in časopisje ima zadnje dni veliko opravka z atentatom na tiskarno lista »Popolo di Trieste« v Trstu. Neznani storilci so položili bombo na hodniku tiskarne zgoraj omenjenega lista, ki je eksplodirala, močno poškodovala tiskarno ter ranila težje štiri osebe, od katerih je eden urednik umrl v bolnici. Lažje poškodovanih je

več. Aretiranih je bilo že nad 100 oseb in Mussolini je razpisal nagrado 100 tisoč lir onemu, ki bo razkrinkal tržaškega atentatorja.

Nova vlada na Španskem se vedno bolj utrjuje. Prejšnji diktator Primo de Rivera je zapustil Španijo in se mudil v Parizu iz strahu, da bi se kdo ne maščeval nad njim radi samovlade.

V Afganistanu zopet vre. Kralj Afganistana Amanulah živi v prognanstvu v Italiji, njegov naslednik Habibulah je bil ustreljen in proti sedajnemu vladarju Nadirkanu se je začel netiti upor med nekaterimi plemeni.

Prve cerkve in prazniki.

Ko je bila krščanska cerkev enkrat prosta, ni pozidala samo onih svetišč, ki so bila porušena v preganjanju pod cesarjem Dioklecijanom, — ampak je zgradila veliko novih stavb za katere je prispevala rimska država. Na ta način se je razvila prav kmalu posebna cerkvena stavbena umetnost. V celem prvem stoletju prevladujeta dva sloga: bazilika in okrogla stavba s kupolo.

Bazilika.

Bazilika je bila stavba v pravokotu, ki je bila razdeljena s stebri v tri ali celo pet ladij. Srednja ladja je bila najvišja s sedlasto streho kakor stranske ladje, a brez oboka, da je bilo videti iz notranjščine strešno ogrodje. Na enem koncu je bila bazilika zaokrožena v polukrogu v takozvano apsidu; v zgorajnem delu stranskih sten so bila okna. Notrajna stran sten kakor tudi tla so bila prevlečena z dragocenim marmorjem ali s preprogami. Večkrat je imela bazilika med ladjo in apsidu še eno povprečno ladjo. V sredini apside je bil sedež za škofa in za tem ob vsaki strani je sedela duhovščina. Zunaj pred baziliko je bila s stebri podprta lopa in pred to nepokrit četverkoten prostor, kamor so smeli grešniki, ki so delali očitno pokoro.

Okrogla stavba.

Značilna za prvo krščansko dobo so okrogla svetišča, ki so bila pokrita s kupolo in je počivala cela stavba na stebrih. Ta način zidanja so uporabljali Rimljani za svoje palače, kopalnice in grobnice. Že pod Konstantinom Velikim so se stavile cerkve v tem slogu, kakor na primer cerkev apostolov v Carigradu. Stene okroglih starokrščanskih cerkev so bile na znotraj polne najlepših mozaikov (podob iz razno barvnih kamenčkov, katere so pritiskali v posebno malto).

Altar.

Altar je stal v baziliki na sredini apside. Če je imela bazilika še povprečno ladjo na sredini, kjer sta se križali glavna in povprečna ladja. V okroglih cerkvah je bil altar na sredini stavbe. Imel je pryotno obliko mize, pozneje krste, kar je bilo posneto iz katakomb in je služil kot shranišče svetih ostankov. Altarji so bili skraja leseni, pozneje izključno kameniti. Obe stranski altarjevi steni in posebno še sprednja so bile prevlečene z dragocenimi kovinami. Nad altarjem se je dvigalo na stebrih nebo (baldahin). S strehe neba je visela posoda v obliki goloba, kjer je bilo shranjeno Najsvetejše. Ob straneh neba so bile preproge, s katerimi so altar lahko zagrnili. Še le tedaj, ko je prenehala služba božja po zasebnih hišah, so dobile krščanske cerkve več stranskih altarjev.

Prazniki.

Po proglasitvi prostosti za krščanstvo je naraslo število praznikov, ker so jih predpisovali tudi državni zakoni. Božič (25. decembra) so poznali v Rimu leta 336 in se je razširil od tamkaj hitro po celem zapadu. Praznovanje božičnih praznikov so prevzeli na vzhodu krog leta 370. Advent so praznovali v Rimu od 6. stoletja. V Galiji (današnja Francija in Nemčija) so se postili koncem 5. stoletja skozi 6 tednov: v sredo, petek ter soboto kot pripravo na Božič. Praznik razglasenja Gospodovega ali sv. Treh Kraljev se je razširil v drugi polovici 4. stoletja po zapadu. Kristusov vnebohod so začeli praznovati takoj, ko so prenehala preganjanja. Četrto stoletje pozna ta praznik kot splošen. Vnebohod so obhajali s procesijami v kak drug kraj kot spomin na pohod Kristusa ter apostolov iz Jeruzalema na Oljsko goro. Za nekaj posebno prazničnega so smatrali že od nekdanj teden pred Veliko nočjo. Celo čas od Velike noči do Binkošti je bilo nekako praznovanje, ker je bil te dni prepovedan post in klečanje med molitvijo.